

2588 „Chcę was widzieć żyjących tylko ciałem na ziemi, a duszą w niebie – w niebie już tu na ziemi, a wszystko, co ziemskie, z niebieskiego stanowiska oceniać macie, jako już tam żyjący i niebo na ziemię sprowadzający. Uczynię was, dzieci Miłości Ukrzyżowanej, łącznikami między niebem i ziemią, heroldami Bożej woli i Bożej miłości.

2589 A kimże jest herold, jeśli nie tym, co idzie przed Panem i woła: *Pan idzie* – i zaprawdę iść będę niesiony na *sedia gestatoria*² serc waszych między ludzi, by ich błogosławić, uzdrawiać, napełniać łaską, pociągać na zawrotne szczyty, dokąd już dziś was prowadzę. Szczyty, które wyrosłe z ziemskiego podnóża sięgają nieba, przebijając zasłonę ziemskiego, doczesnego życia [i] w mgle nieznanego, dosięgając wieczności. Wyście, dzieci, u podnóża i stopy wasze niesposobne, by osiągnąć szczyt tak wysoki. Szczytem tym Ja jestem, Bóg wasz, Pan, Stwórca, Sędzia i Władca mogący was [w] każdej chwili unicestwić.

2590 Czyż zdolne dojść do Mnie słabe, dziecięce stopy? Wszak to wspinaczka na miarę olbrzymów, więc lituję się nad waszą nieporadną małością, składam na szczycie Swą niebieską Koronę, by zejść do Mych dzieci, pozbawiony niebieskiej chwały – jak Ojciec, którego kochają i nawet bać się nie umieją, jak Przyjaciel leczący wasze rany; jak Mistrz, który przyobleka waszą małość Swą własną wszechmocą, a nade wszystko Swą własną miłością.

2591 I schodzę, by pozostać między wami i dzielić wasz ziemski, szary dzień każdy, i niewidzialnie zapalam w sercach waszych ogień Mejej własnej miłości. Czy was będę niósł *windą miłości*³? Nie pytajcie. Może zostanę z wami u podnóża góry świętości – ale gdzie Ja jestem, jest świętość, jest niebo, choć zakryte nie tylko oczom innych, ale i waszym [sercom], bo chcę żyć w was jako Bóg ukryty, w was, hostiach Moich wydanych za zbawienie świata.

2592 Mieszkam w was – rozważcie to, dzieci, jutro i pomyślcie o mieszkaniu Moim w was i o tym, jak Mnie w nim przyjmujecie. Czy jako gościa, czy domownika, jak dzielicie chleb codziennych radości i ofiary, jak ze Mną żyjecie?

Bo jestem w was i w was uczyniłem Sobie mieszkanie.

Rozważcie”.

*Tu autem in nobis es Domine et nomen sanctum Tuum invocatum est super nos. Ne derelinquas nos Domine, Deus noster! Deo gratias*⁴.

¹ Ludmiła z Zofią Skrowaczewską odbywają rekolekcje w Poznaniu, trwające w sumie 15 dni.

² [Z łac.] tron niesiony przez tragarzy; używany kiedyś przez papieży.

³ Porównanie św. Teresy od Dzieciątka Jezus.

⁴ Por. Jr 14, 9b (i czytanie z Kompletu na piątek), tłum. z łac.: „Ty zaś wśród nas jesteś, Panie, i imię święte Twoje wezwane zostało nad nami. Nie opuszczaj nas, Panie, Boże nasz! Bogu [niech będą] dzięki”